

Ezután szünet következett, melynek ideje alatt Körmeny Árpád tréfákkal mulattatta sebesült bajtársait és a szépszámu, előkelő közönséget.

A műsor második részében *Salgó Rózsika*, zeneakadémiai hallgató *Singer Irénke* művészi zongorakiséréte mellett néhány műdalt énekelt. A sebesültek és a megjelentek kitörő óvációt fogadták a gyönyörű számokat.

A műsor további részét már az előbbi szereplők töltötték be. A sebesült hősök és a közönség mindvégig jól mulatott a tartalmas és gazdag műsor ideje alatt és bizonyára sokáig kedvesen emlékeznek még vissza a hétfő délutáni kabaréelőadásra, amelynek ötlete a Körmeny fejéből pattant ki és amelyhez az agilis kórházparancsnokság a jótékony urhölgyekkel karöltve sietett hozzájárulni, hogy egy feledhetetlenül kedves délutánt szerezzenek azoknak, akik már a vérüket hullatták érettünk.

Meleg ruhát a katonáknak.

Az Országos Hadsegélyző Bizottság ruházati albizottsága a következőket teszi közzé:

A hadjárat mult téli tapasztalatai alapján megállapított, hogy hősiesen küzdő katonáink a hadvezetőség részéről mindennemű szükséges meleg ruházattal el vannak látva, de mindazonáltal a közönség áldozatkészsége részéről a következő adományok ismételtén kívánatosak még a hadvezetőség által nyújtott kincstári felszerelés kiegészítésére:

I. Gyapjufonálból készítenő volna:

a) *Sál*, circa 250 cm. hosszú, 25 cm. széles legyen, a fül és nyak betakarására. b) *Érmelegítő*, 30 cm. hosszú, oldalnyílással a hüvelykujj számára. c) *Kötött-térdvédő*, 45 cm. hosszú középen megfelelő kidudorodással a térdkalács számára.

Az Országos Hadsegélyző Bizottság által a meleg óvóczikék készítéséhez biztosított gyapjufonál gyári árban, kilogrammonként 15 koronáért lesz rövid időn belül beszerezhető. Vidéken a gyapjufonál a főispánok, illetőleg a járási főszolgabíráknál lesz megrendelhető.

II. *Selymet* vagy puha gyapjuból készített szövetet (ruhadarab, bélés stb.) akár új, akár használt állapotban küldje az áldozatkész közönség az Országos Hadsegélyző Bizottság II. számú albizottsága címére (Budapest, Képviselőház).

A közönség felkértek, hogy a lehetőségig az itt jelzett cikkek készítésére szorítkozzék, mert ezen cikkek előírása tapasztalatok alapján történt. A mult évben szállított hősapkákból még elegendő készlet van, a hősapkák a jövőben inkább a selyem- és gyapjusállal lesznek helyettesíthetők.

A gyapjufonálból kötött kész cikkek a honvédelmi minisztérium Hadsegélyző Hivatalának címére (Budapest, IV., Váci-utca 38.), míg a selyem és gyapjuszővetek, mint előbb említettük, az Országos Hadsegélyző Bizottság II. számú albizottsága címére (Budapesti, Képviselőház) küldendők.

Mindezeknek szállítása a honvédelmi minisztérium Hadsegélyző Hivatalához postán 20 kilogrammig és vasuton bármily súlyban, az Országos Hadsegélyző Bizottsághoz pedig postán 20 kilogrammig *díjmentesen történik*, ha a szállító- vagy fuvarlevélben fel van tüntetve, hogy „*Táborba szállt katonák részére szeretetadomány.*”

A közönség részletesebb utmutatása végett rajzokkal ellátott tájékoztatót küld a honvédelmi minisztérium Hadsegélyző Hivatala a községi eljárásokhoz.

Belvárosi Kávéház

Elsőrendű kiszolgálás.

— Jó kávéházi italok. —

Reggeli és uzsonna kávé.

Szíves pártfogást kér Radó Ignác, kávé.

és a világtalan katonáknak!
és a világtalan katonáknak!

SZINHÁZ MŰVÉSZET

0000

SZINHÁZI MŰSOR:

KEDD: A két jómadár, énekes bohózat. (Páros.)

SZERDA: Az éjjeli őr, bohózat (Páratlan).

CSÜTÖRTÖK: A Tündérlaki lányok, vígjáték (Páros).

PÉNTEK: Vándorfeeskék, operett. (Bemutató.) (Páratlan.)

SZOMBAT: Vándorfeeskék, operett (Páros).

VASÁRNAP délután: Betyár kendője.

VASÁRNAP este: Vándorfeeskék, operett. (Páratlan).

A két jómadár. E cím alatt első előadásban került ma színre nálunk egy bohózat. A szinlap szerint *Friedmann Fritz* írta, *Adorján László* pedig magyarosította. A bohózat egyik alakja gyakran mondogatja: csak röviden! A szerző azonban nem követte a jó tanácsot, unalmasan, hosszadalmasra fogta a mondókáját. Csupa szó az egész darab és ha e szavak áradata közé bocsájtanánk Noé galambját, a szelid madár egy zöld levélkével sem térhetne vissza. Mert nem találta életet, csak enyészetet. Nem kell hozzá nagyobb színvonal ismeret, a kezdő színházjáró is kitalálja, hogy a két jómadár nem lehet más, mint két férj. Ezek röpködnek, persze a tilosban és csalnak, mint a kártya spillerek. A feleségüket csalják. Nagyon természetes, hogy az érdekeltek rájönnek a csalásra. A szerző szerint ilyenkor az a teendő, hogy a két jómadárral a szinpadon levetteti a nadrágját, a jót, a rendeset, amelyben hódítani járnak és viseletet, rosszat öltet fel velük, hogy így ugorjanak a vízbe, a feleségük ijesztésére. Nem történik semmi baj, csak annyi, hogy a szerző benne marad a vízben. Nincs az a színész, aki kihuzhatná. És a vége: a két kicsi feleség megbékél a két jómadárral. A közönség a szerzővel nem és a művészettel is csak akkor, ha hasonló tákolmányokkal nem hozakodik elő. A bohózatot megduggatták nótákkal, táncokkal, de ezek a kétes injekciók sem menthették meg megérdemelt sorsától. Még csak annyit, hogy a mai nehéz időkben nem ilyen ipari produktumokkal kell aközönség érdeklődését a színház iránt felkeltetni. Ma is üres maradt a nézőtér és ha ilyen arányban kíván a vezetőség haladni, magára vessen, ha az előadásoknak nem lesz közönsége. Ez tényleg mégsem lehet a célja?...

Lengyelvér. Az elmúlt színházi esztendő szereposztásában került vasárnap este színre *Nedbal* operettje: a *Lengyelvér*. Az előadásnak nagyobb közönsége lehetett volna, de akik jelen voltak, tapsoltak a szereplőknek a távollevők helyett is. Az operettet az új karmester: *Rádió Rezső* vezényelte. Fiatal ember, ami nem volna baj, de az már igen, hogy a karmesternek olaszosan túlteng a temperamentuma. Mint a kisebb olasz énekes társulatok karmesterei, *Rádió Rezső* is állva dirigál és valósággal játszik a zenekar élén. Nem kérünk azokból az olasz szokásokból. A játékot meg kell hagyni színészeknek és az állva dirigálást az olasz trupp-karmestereknek! Az igazság érdekében megírjuk, hogy a nyitány után az új karmestert erősen tapsolták. Azt azonban nem lehet megállapítani, hogy a vezényléséért-e vagy a játékaért? Lehet, hogy mind a kettőért...

Vándorfeeskék. A színházi iroda jelenti: Az énekes személyzet a legnagyobb ambícióval készül az idei évad első operett-újodására, a Vándorfeeskék bemutatására. A szerzők ezúttal egy vándorcirkusz bohókás milliójába helyezték a darab cselekményét, mely alkalmat ad sok tánc, felvonulás és énekszámra. *Zerkovitz Béla* neve nem ismeretlen a közönség előtt; legújabb operettjében is pazar kézzel ontja a legfűlbemászóbb ének-, zene- és táncszámokat. Az operett, mely a fővárosban több mint 150 előadást ért, hihetőleg nálunk is nagy tetszéssel fog találkozni. A főbb szerepeket *Déri, Kohári, Miklósi, Solymosi, Matány, Sümegi, Forrai, Bende, Szilágyi* játsszák. Az operett iránt máris rendkívüli érdeklődés mutatkozik.

Fog-Krém

KALODONT

70 Fillér

Mit mondanak a szegedi orosz foglyok.

(Saját tudósítónktól.) Iparvállalatoknál, városi üzemeknél egyre nagyobb számban foglalkoztatják Szegeden is az orosz foglyokat. A Délmagyarország munkatársa többször fölkereste őket, hogy megtudjon jellemző dolgokat az otthoni állapotokról. Nehezen ment. A legtöbb csak oroszul tud. Aki például németül is beszél, gyakran bizalmatlan. Nagyobb részük rendkívül primitív, csak a nagy szélsőségek hangjait érzi és beszél — kezdetlegesen. Nehéz ezektől valamit megtudni, amit el is hiszünk.

Fürge, alacsony, beszédes orosz katona az egyik. Értelmes, könnyű felfogású. Führer volt a hadseregben. Megszólítom:

— Hová való?

— Szamarába, az Ural mellett. Ott van birtokom és házam.

— Hány gyermeke van?

— Három fiú. De hogy mi van velük, azt nem tudom. Mióta katonának vittek, semmit sem kaptam hazulról. Amióta pedig fogoly vagyok, haza sem írtam.

— Mikor fogták el?

— Tavaly augusztusban Zalescykinél. Bizony uram, már egy év óta vagyok itt. Szeretnék már hazamenni. Békéről még nem beszélnek?

— De igen. A cár is akarná már a békét, csak *Nikolajevics* nem.

— Hiszen az a *Nikoláj*! A cár nem akarta a háborút, ő jó, de *Nikoláj*!

— Kozák nincs közöttük? Azokat nem szeretjük.

— A fogolytáborban is kevés volt. A kozákokat mi sem szeretjük. Ha valamit nem úgy csinálunk, mint kellene, rögtön ránk eresztik őket. A kozákok sem mind rosszak. A doni kozákok például épen olyan földművesek, mint mi, csak épen, hogy lovaskatonák. De a cserkeszek a Kaukázusból, azok kegyetlenek.

— Vannak Szamara körül is kozákok?

— Nem, nálunk nincsenek. Nálunk csak oroszok, tatárok, kaskirok és kirgizek vannak. De a kirgizek nem katonák, mert amikor a cárnak meghódoltak, megígérték nekik, hogy hetven évig nem viszik őket háborúba.

Hatalmas, erőteljes, szép fiatal férfi, aki következik. Állítólag tatár. Semmiféle óles mongol vonás nincs rajta.

— Van felesége?

— Van. Hét hetes házasság voltam, amikor kitört a háború, és elvittek katonának. Azóta nem tudok hazulról semmit.

— Rossz a háború?

— Persze, hogy rossz. Az a sok ágyugolyó borzasztó. — Te miért nem vagy katona? Maródi?

— Nálunk még nem soroztak be mindenkit. Ha szükséges lesz, én is megyek.

— Nálunk, Oroszországban már kezdetben